

EM 2015/27

EM 2015/41

Tillie Martinussen

14. oktober 2015

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at pålægge Naalakkersuisut senest til forårssamlingen 2017, at fremlægge forslag til revideret lovgivning om hjælp til personer med vidtgående handicap, der tilgodeser FN's konvention om handicappedes rettigheder, således, at rettighederne rent teknisk implementeres i relevant lovgivning.

(Medlemmer af Inatsisartut, Siumut)

(1. behandling)

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at fremme, at rettigheder i FN's Handicapkonvention optages i relevant lovgivning, og dette sker som del af handleplan for implementering af Handicapkonvention i Grønland.

(Inuit Ataatigiits Inatsisartutgruppe)

(1. behandling)

Demokraterne finder det glædeligt at forslagsstillerne endnu en gang har taget personer med handicap og udviklingshæmning i Grønlands rettigheder under lup. Der skal lyde en særlig ros til Naalakkersuisut for, at udvise så stor imødekommenhed overfor implementering af FN's handicap-konvention i praksis. Vi ser frem til den lovgivning som er varslet fremlagt i 2017.

Der præsenterer sig naturligvis en række problemstillinger allerede nu, som Naalakkersuisut endnu ikke har mulighed for at indvie os i, om er medtaget i den kommende lovgivning, hvorfor vi i dette ordførerindlæg vil pege på en række punkter, som blot skal betragtes som videreformidling af nogle af de særlige forhold vi er præsenteret for, i vort hidtidige arbejde med vilkår for personer med handicap og udviklingshæmning, og deres familier.

Derfor beder vi Naalakkersuisut tage med i overvejelserne, at personer med handicap og udviklingshæmning, ikke i dag har de tilbud man kunne ønske sig.

Vi mener, at det er urealistisk at vi kan få alle tilbud alle steder i dette store land. Men at hjælpe foreninger som arbejder for disse personers inklusion og rettigheder i samfundet, med systematisk at formidle viden til politikere, at udbrede viden til samfundet, at indstille særlige forhold for lokalområder m.v., ville være en hjælpende hånd til lovgiverne, institutionerne og kommunerne.

Bosteder og institutioner i landet for disse personer, kunne trænge til en modernisering og ikke mindst opkvalificering af personale.

En grundig etisk og rettighedsvinklet diskussion af de rettigheder der gør sig særligt gældende for institutioner med beboere med handicap og udviklingshæmning er i det hele taget tiltrængt.

Vi nævner i flæng; særlig opmærksomhed på seksuelle krænkelse af personer med handicap eller udviklingshæmning, ret til deltagelse i samfunds- og foreningsliv, ret til privatliv, retten til værdighed, respekt for et individs ret til identitetsdannelse, tilknytning til familie med flere.

Dette område er ikke altid i praksis lige let at håndtere for det offentlige, men den gode nyhed er, at der findes mange ressourcer i samfundet, i Rigsfællesskabet, i Nordisk regi samt i Vestnordiske sammenhænge vi kan trække på og lade os inspirere af.

Demokraterne ønsker også at nævne at viften af tilbud til boliger og boenheder for personer med handicap og udviklingshæmning på boligmarkedet trænger til en prioritering og gennemgang.

Ligeledes bemærker vi at der er et overset område, som kan indtænkes i den reviderede lovgivning.

Nemlig hvorvidt der kan ydes særlig rådgivning, psykologhjælp eller familieterapi for forældrene til personer med vidtgående handicap eller udviklingshæmning, især til forældre til børn under 18 år, eller for forældre til personer med handicap eller udviklingshæmning som ikke kan være, eller er myndige.

Visitering til offentlig hjælp til hel,- eller delvis dækning af udgifter i forbindelse med professionel hjælp til forældre til børn med vidtgående handicap eller udviklingshæmning kan

foregå i samarbejde med relevante organisationer og kan evt. udmøntes i Familiecenter-regi, eller som tilskud til rådgivning ved advokat-bistand eller andet.

Man kunne måske også udarbejde en ordning hvor tilskud kan følge tilskudsansøgerne til relevante behandlingstilbud, det være sig en godkendt psykolog som kan anvendes via Skype, en familierapeut der praktiserer i fritiden eller andet.

Spektret af handicaps og udviklingshæmning spreder sig over områder som kognitive handicap, fysiske handicap, hæmmet udviklingstrin af forskellige årsager, indlæringsvanskeligheder m.fl. Det er et meget bredt område, men med forholdsvis få mennesker med hver diagnose grundet vort lave befolkningstal i Grønland.

Det betyder at forældre til disse specielle børn, har behov for støtte, omsorg, aflastning, fællesskaber og opbygning af en god selvforståelse, fordi det omgivende samfund er lavt gearret til at kunne forstå, inkludere og hjælpe sådanne familier eller forældre, ligesom der er en række problemstillinger tilknyttet denne særlige problemstilling.

Forældre og søskende til personer med handicaps eller udviklingshæmning, oplever særlige bekymringer som; hvad skal der ske når jeg er væk? Hvem skal tage sig af mit barn som ikke kan klare sig selv? Skal jeg flytte arbejde? Kan jeg klare at have barnet hjemme, eller må jeg igennem sorgen med at anbringe barnet på en døgninstitution? Kan jeg have råd til hjælpemidlerne der er nødvendige for mit barn? Findes hjælpemidlerne i Grønland?

De oplever måske anbringelse i Danmark, men har deres liv i Grønland. Eller fra en by der ikke har tilbud til deres barn/søskende til fraflytning til en helt anden by, for at den handicappede eller udviklingshæmmede kan få den rette pædagogiske hjælp eller lign.

Derudover er der fare for isolation i bestemte tilfælde, hvorfor vi synes der skal gøres plads i lovhjemmelen til, at kunne yde terapi og rådgivning til denne gruppe af forældre.

Med disse ord indstiller vi forslagene til behandling i Familie, - og Sundhedsudvalget.